

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2370/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужених "ББ" АД ..., кога заступа Весна Станимировић, адвокат из ... и "ВВ" АД ..., ради исплате, одлучујући о ревизији првотужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1066/19 од 01.04.2019. године, у седници одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог "ББ" АД ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1066/19 од 01.04.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог "ББ" АД ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1066/19 од 01.04.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1066/19 од 01.04.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П1 554/18 од 16.01.2019. године, у усвајајућем делу, којим су тужени обавезани да тужиоцу за период од 01.03.2015. године до 01.09.2015. године, по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора, солидарно исплате износе наведене у изреци пресуде са затезном каматом од 29.08.2018. године до исплате, као и износе обрачунате затезне камате на износе наведене у изреци. Тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка од 41.400,00 динара, са затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени "ББ" АД је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 23.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 38.700,20 динара, очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић